

UDDANNELSE & UDVIKLING 1995-2020

25 ÅR

AXIS

25 ÅR

Flere end **60** projekter,
500 frivillige og
120.000 direkte involverede
i styrkelsen af fattiges rettigheder

AXIS' jubilæumsskrift
25 år 1995-2020

AXIS
Carit Etlars Vej 6
1814 Frederiksberg

Printed in Denmark
1. udgave, 1. oplag 2020
ISSN

Redaktør:
Pia-Mathilde Henriksen
Øvrig redaktion:
Finn Juhl Pedersen
Niels Boe
Sophia Lassithiotakis
Layout:
Pia-Mathilde Henriksen
Tryk: Christensen Grafisk
Forside- og bagsidefoto:
Finn Juhl Pedersen

Indhold

25 ÅR MED UDDANNELSE

4
Lykønskning
fra Rasmus Prehn

6
En ny begyndelse
af Line Bechmann og Niels Boe

8
Lykønskning
fra Hempel Fonden

9
Historien
Lærerstrejke i Peru

10
Uddannelse er nøglen til frihed
Interview med Ulla Tørnæs

12
Her arbejder AXIS

14
Indsatser der bider sig fast
Glimt fra projekterne

EN BÆREDYGTIG INDSATS

16
Undervisning på quechua

20
Stadig græsrodsorganisation
Interview med Troels Hovgaard

22
Et vedvarende engagement
Frivillighed i AXIS

24
Hvorfor er du frivillig i AXIS?
Ditte Christiansen Appelt

26
Udenfor hjemmets fire vægge
Kvinder i Limas slum får en
uddannelse

TEMA: GHANA

28
Mere end 10 års samarbejde
Awal Alhassan om kampen
for rettighedsbaseret seksual-
undervisning

30
"Jeg skal være i stand til at
passe på mig selv"
Interviews fra Gbullung, Ghana

32
"De unge var fuldstændig åbne"
Interview med ambassadør Tove
Degnbol

34
Tak til

LYKØNSKNING FRA *SOLIDARITETS*MINISTEREN

I Danmark har vi et af verdens stærkeste uddannelsessystemer. Vi lægger vægt på at skabe rammerne for social mobilitet og for at bryde den negative arv, som desværre tynger mange børn og unge rundt om i verden. Vi, og lande vi ynder at sammenligne os med, er ikke desto mindre undtagelsen, snarere end reglen. Millioner af børn vokser op uden adgang til uddannelse. Dette er særligt gældende for piger, minoriteter, konfliktramte, samt de allerfattigste og mest udsatte børn og unge. Konflikter, klimaforandringer, økonomiske recessioner og senest COVID-19 har kun gjort Verdensmål nr. 4 om lige adgang til kvalitetsuddannelse mere relevant.

Som tidligere gymnasie- og højskolelærer ved jeg, hvor vigtig uddannelse er for samfundets ungdom. Det er uddannelse, der skaber fundamentet for økonomisk, social og menneskelig udvikling og ligestilling, og det er uddannelse, der skal engagere ungdommen og forberede de unge til at håndtere fremtidens udfordringer. Netop derfor er det så vigtigt, at vi som samfund tænker langsigtet og viser solidaritet med de børn og unge, som har fået en barsk start på livet.

Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at lykønske AXIS med 25-års jubilæet. Tak til alle jer - ansatte og frivillige – som bidrager til AXIS' arbejde med at forbedre uddannelsesmulighederne for verdens børn og unge. Og jeg vil gerne fremhæve AXIS' fokus på seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder, der er et afgørende fundament for at fremme ligestilling og piger og kvinders udsigt til en positiv fremtid. Det er jeres engagement og håb for fremtidens generationer, der skaber fundamentet for en bedre verden. Tak og endnu en gang kæmpe tillykke med jubilæet.

Rasmus Prehn, udviklingsminister

4 QUALITY EDUCATION

EN NY BEGYNDELSE

“Uddannelse skaber grundlag for, at lokalbefolkningen i højere grad kan yde indflydelse på deres egen udvikling”

I 1995 blev sandhedskommissionen i Sydafrika nedsat. Med den indledte man en kortlægning af menneskerettighedskrænkelserne begået under apartheidstyret med henblik på befolkningens forsoning.

I Danmark samme år sad en gruppe politisk aktive lærere under et træ i Vanløse og dannede en dansk civilsamfundsorganisation under navnet AXIS. Den havde til formål at støtte uddannelse og udviklingsarbejde i nogle af verdens fattigste lande.

Det første projekt støttet af AXIS blev gennemført i Sydafrika fra 1996-98 i samarbejde med den sydafrikanske organisation PROMAT Colleges og havde fokus på at udvikle et modul til efteruddannelse af sorte folkeskolelærere.

Under apartheidstyret havde uddannelse ikke være en prioritet, og for at give befolkningen en ny begyndelse og muligheden for at være med til at forme deres land var uddannelse nødvendig.

DET FJERDE VERDENSMÅL

AXIS har lige siden betragtet kvalitetsuddannelse som midlet til at styrke og skabe mulighed og viden blandt lokalbefolkningerne. AXIS tror og har altid troet på, at uddannelse skaber grundlag for, at lokalbefolkningen i højere grad

kan yde indflydelse på deres egen udvikling. Dermed har det også været naturligt for AXIS at støtte op om FNs verdensmål. I særdeleshed mål 4 om at sikre lige adgang til kvalitetsuddannelse og mål 17 - partnerskabsmålet.

SOLIDARITET

Solidaritet med verdens fattigste var udgangspunktet for oprettelsen af AXIS. Mange af AXIS' frivillige havde dengang et indgående kendskab til Latinamerikanske forhold. Marginaliserede grupper i Peru og Bolivia havde ikke mulighed for at udøve deres rettigheder, grundet undertrykkende regimer og autoritære styre. I 1997 begyndte AXIS et samarbejde med CEPROMUP i Peru, som på mange måder blev en hjørnesten i AXIS' arbejde og udvikling de kommende år. Flere partnere er siden kommet til i Peru, Bolivia, Ghana og senest i Sierra Leone.

PARTNERSKABER

Gennem alle årene har AXIS haft fokus på partnerskaber og lokalforankrede projekter. AXIS har gjort en dyd ud af at skabe langvarige partnerskaber med civilsamfundsorganisationer for at styrke dem organisatorisk og til at blive vigtige aktører lokalt, regionalt og nationalt. Fokus har altid været

på de mest marginaliserede og udsatte grupper særligt oprindelige folk, børn og unge.

FRIVILLIGE KRÆFTER

AXIS har fra starten baseret sit virke på frivillige kræfter. Siden 1995 har AXIS været i stand til at tiltrække dygtige folk, som har kastet deres frivillige engagement ind i AXIS' arbejde med kvalitetsuddannelse inden for bl.a. seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder og kontekstbaseret undervisning. De frivillige spiller en afgørende rolle i udviklingen af tætte partnerskaber.

Tak til alle, der har været med på rejsen. Det er enestående, at AXIS efter 25 år fortsat er en organisation, der er drevet af frivillige kræfter.

Forkvinde Line Bechmann
og sekretariatsleder Niels Boe

Tillykke!

fra **Hempel Fonden**

I Hempel Fonden har vi igennem de seneste 10 år støttet uddannelse til udsatte børn i mange lavindkomstlande. Det er vores ambition at være katalysator for positive vedvarende forandringer, som reducerer antallet af børn, som enten ikke har adgang til skole eller som ikke lærer at læse, skrive og regne, selv om de går i skole.

Vores arbejde er proaktivt og sker igennem partnerskaber med etablerede udviklingsorganisationer. I Peru har vi, gennem partnerskab med AXIS, etableret og støttet to store uddannelsesindsatser, dels i Ayacucho og dels i Cusco. Det er sket via de lokale samarbejdspartnere Tarea og Pachatusan.

Begge steder er formålet med indsatsen at styrke den uddannelse, som det oprindelige folks børn modtager i højlandet og dermed forbedre deres fremtidsmuligheder.

Under mit besøg i Cusco i 2018 fik jeg selv mulighed for at besøge nogle af projektets skoler i meget fattige områder i højlandet og ved selvsyn se, hvilke metoder der arbejdes med. Det var imponerende at opleve kvalificerede læreres engagement og elever som sprudlede af energi og lærelyst - alt sammen på basis af en metodik, der tager afsæt i en ny tilgang med etablering af skolehaver, hvor dele af undervisningen gennemføres.

Jeg vil ønske tillykke med de 25-års jubilæum og ser frem til det fortsatte samarbejde mellem AXIS og Hempel Fonden.

Richard Sand
Bestyrelsesformand
Hempel Fonden

TEKST: PIA-MATHILDE HENRIKSEN

Lærerstrejke i Peru blev startskud

AXIS' historie trækker tråde tilbage til 1978, hvor en gruppe unge nyuddannede lærere og latin-amerikainteresserede tog til Sydamerika for i seks måneder at rejse rundt på kontinentet. De kom ikke så langt: På dette tidspunkt krævede lærerne i Peru bedre arbejdsforhold og anerkendelse af egen fagforening og demonstrerede sammen med befolkningen mod militærdiktaturet. De unge danskere landede i Lima; og de blev i Peru det meste af det halve år.

”Vi havde læst i fagbladet Folkeskolen, at lærerne strejkede, så vi besøgte kontoret, hvor lærernes fagforening SUTEP holdt til. Vi fortalte, at vi havde læst om situationen, og at vi gerne ville skrive en artikel hjem til Danmark,” fortæller Sanne Müller.

Julio Mendoza sad i ledelsen og gav danskerne kontakter i hele Peru. På den måde kom Sanne og de andre helt tæt på den kamp, der blev kæmpet mellem det peruanske folk og styret.

”I virkeligheden blev det en tur gennem en forfærdelig periode for de peruanske lærere. Der var tanks i gaderne og snigskytter på tagene. Mange af dem, vi lærte af kende, blev fængslet.”

Da de kom hjem til Danmark, dannedes, i solidaritet med deres kolleger, Perugruppen. Gruppens primære virke var at samle penge ind til fagforeningsarbejdet og til de fængslede lærere og deres familier.

”Julio Mendozas kone besøgte os her i Danmark for nogle år siden.

Hun huskede stadig pengene, vi havde sendt til hende, de seks måneder hendes mand var fængslet, og hun fortalte, hvor meget det havde betydet.”

Med tiden gennemførte Perugruppen lærerudveksling mellem Danmark, Norge og Holland og Chile, Bolivia og Peru. Sammen med partneren CEPROMUP implementerede man også et udviklingscenter i Villa el Salvador (Læs mere herom på side 26).

Det var Perugruppens solidaritet med lærerkollegerne og ønsket om at styrke marginaliserede gennem bedre uddannelse, der blev startskuddet til dannelsen af AXIS 15 år senere.

Sanne Müller har siddet i AXIS' bestyrelse i samtlige 25 år.

UDDANNELSE ER NØGLEN TIL FRIHED

TEKST: PIA-MATHILDE HENRIKSEN

AXIS har hele sin levetid beskæftiget sig med udvikling gennem uddannelse og har i mange år styrket seksuelle og reproduktive rettigheder gennem dialogbaseret seksualundervisning.

For Ulla Tørnæs er der en klar sammenhæng mellem på den ene side uddannelse og udvikling og på den anden hendes engagement for kvinders rettigheder i den fattige del af verden. Hendes første ministerpost var i undervisningsministeriet, senere blev hun udviklingsminister.

”Forståelsen for, hvad uddannelse betyder for samfundsøkonomien, tog jeg med mig over i udenrigsministeriet,” fortæller hun.

Ifølge den forhenværende minister er uddannelse afgørende for udvikling: ”Uddannelse er nøglen til frihed i vores del af verden, det er nøglen til udvikling. Det er ikke anderledes i Afrika eller andre fattige dele af verden,” siger hun.

For Ulla Tørnæs handler det om to ting: Det enkelte menneskes rettigheder og den positive indflydelse menneskerettigheder har på et samfund; det handler om at give den enkelte muligheder og igennem de muligheder at kunne bidrage positivt til samfundsudviklingen.

”Med et stigende uddannelsesniveau følger en stigende velstand.”

KVINDER OG UDDANNELSE
Når det er slået fast, kommer man ikke uden om kvinderne. Hvis ikke kvinderne uddannes, sidder halvdelen af et samfunds befolkning på bænken. Det er ikke godt for kvinderne, det er ikke godt for samfundet:

”Det er min erfaring, at man kan nå langt, når man arbejder med piger og kvinder. Når man uddanner en kvinde, uddanner man et helt samfund, fordi kvinden typisk er optaget af at sikre, at hendes børn også får gode fremtidsmuligheder.”

Ulla Tørnæs tilføjer, at man ikke udelukkende kan arbejde med kvinderne, man er nødsaget til at involvere hele samfundet, altså mændene.

”Man er nødt til at arbejde med mændenes syn på og tilgang til kvinder. Jeg tror ikke, danskerne er klar over, hvordan kvinder mange steder holdes nede og undertrykkes gennem vold og seksuelt misbrug.”

Uddannelse er ikke til megen gavn, hvis halvdelen af befolkningen ikke har adgang til den. Derfor hænger uddannelse og seksuelle og reproduktive rettigheder også sammen:

”Vi kender det fra vores eget samfund, velstanden tog virkelig fart, da kvinderne blev en del af det formelle arbejdsmarked. Den mulighed har kvinder altså ikke,

hvis de føder 10-12 børn. Hvis du bliver gravid som 13-årig, dropper du typisk ud af skolen, og så har du slet ikke samme forudsætninger.”

ET FOREGANGSLAND

Som udviklingsminister blev det tydeligt for Ulla Tørnæs, at hun havde en forpligtelse overfor millioner af piger og kvinder. Da Donald Trump i 2017 genindførte The Global Gag Rule, der blokerer finansieringen til NGO'er, der rådgiver om abort eller går ind for at afkriminalisere abort, stillede hun sig op imod den amerikanske præsident og kritiserede loven. Sammen med kolleger i Holland, Belgien og Sverige dannede hun She Decides.

”Jeg har på intet tidspunkt i dansk sammenhæng mødt modstand mod at stille mig op imod Donald Trump.”

Ifølge Ulla Tørnæs skyldes det, at der i Danmark er konsensus omkring kvinders ret til at bestemme over egen krop. Som dansk politiker stod hun på et solidt fundament.

”Som udviklingsminister i fx et katolsk land kan man ikke sige de samme ting, som jeg har kunnet. Derfor har forpligtelsen været stærkere. Hvis jeg ikke skulle gøre det, hvem søren skulle så?”

Ulla Tørnæs har været undervisnings- og, kortvarigt, uddannelses- og forskningsminister, men hun har siddet flest år på posten som udviklingsminister. Det var her hun engagerede sig i kvinders rettigheder.

Men hvordan hænger seksuelle rettigheder og uddannelse sammen i udviklingsarbejdet?

HER ARBEJDER AXIS

LIGE NU

AXIS' indsats er i 2020 fordelt i **Peru**, **Bolivia**, **Ghana** og **Sierra Leone**. Fælles for de fire lande er, at der findes befolkningsgrupper, der kæmper mod fattigdom og marginalisering. Bolivia i Sydamerika og Sierra Leone i Vestafrika er kendetegnet ved udbredt fattigdom. I Peru og Bolivia er fattigdommen størst blandt oprindelige folk. I Ghana er fattigdommen koncentreret geografisk i landets nordlige del.

Alle fire lande er kendetegnet ved hierarkisk opbyggede samfund, hvor det typisk er mændene, der udøver magt over kvinderne, de ældre, der har magten over de unge, de rige og højtuddannede over de fattige og ikke-uddannede. Kvinder og unge samt oprindelige folk generelt er ofte afskåret fra at deltage i de demokratiske processer og beslutningstagning. Disse grupper, som ofte bor i landdistrikterne, er sjældent repræsenteret i myndighedernes eller civilsamfundets organisationer. En konsekvens heraf er de centrale myndigheders manglende fokus på disse grupper, som oplever mangel på liggeret og manglende respekt for deres traditionelle kulturer.

NICARAGUA
1995-1998

PERU
1995-

BOLIVIA
1995-

SIERRA LEONE
2014-

GHANA
2008-

SYDAFRIKA
1995-2003

DET ARBEJDER VI FOR

KVALITETSUDDANNELSE

Uddannelse er fundamentet i vores indsats. Det er en forudsætning for bæredygtig, retfærdig og demokratisk udvikling og et vigtigt redskab til at bekæmpe fattigdom og undertrykkelse.

SEKSUELLE RETTIGHEDER

Kvinder og pigers position i samfundet, herunder deres adgang til uddannelse, styrker vi ved at øge de unges viden om seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder.

AKTIVT MEDBORGERSKAB

Vi fremmer demokratisk deltagelse hos fattige og udsatte grupper ved at styrke demokratisk organisering, tænkning og handling.

SKOLEHAVER I CUSCO, PERU

I samarbejde med lærere, elever og forældre på 25 skoler har AXIS udviklet praktisk undervisning baseret på lokale traditioner i Cusco-provinsen. I skolehaverne lærer børnene at dyrke grøntsager, men haverne danner også ramme for klassiske fag, der normalvis foregår i klasseværelser. Flere af skolerne er blevet præmieret som de bedste i landet, og elevernes selvværd og faglige kompetencer er forbedret. Nu er de lokale og regionale myndigheder ved at overtage ansvaret for at udbrede modellen til flere skoler.

AXIS støtter fælleselevrådet AARLE, som styrker unges demokratiske deltagelse i syv provinser i Ayacucho. AARLE har opnået stor anerkendelse, ikke blot af unge i regionen, men også af det regionale undervisningsministerium. AARLEs pres på myndighederne har resulteret i, at de nu finansierer elevrådets årlige konferencer, hvor 400 unge og 90 kontaktlærere fra næsten 100 skoler i regionen diskuterer og planlægger emner vedrørende unges rettigheder. Erfaringerne med at organisere unge og at styrke deres rettigheder skal nu indarbejdes i læreruddannelsen.

ELEVRÅD I AYACUCHO, PERU

INDSATSER DER BIDER SIG FAST

Siden 2014 har AXIS arbejdet for at styrke unges viden om og aktive brug af seksuelle og reproduktive rettigheder i syv regioner i Sierra Leone. Igennem samarbejde med centrale civilsamfundsorganisationer er der blevet lagt massivt pres på de nationale myndigheder. Det har resulteret i, at myndighederne samarbejder med vores partner, CARL, om at støtte den videre udvikling af projektet. Desuden begynder skoler nu selv at udvikle og validere pædagogisk materiale inden for seksualundervisning.

SEKSUALUNDERVISNING I SIERRA LEONE

SEKSUELLE RETTIGHEDER PÅ 13. ÅR I BOLIVIA

AXIS har i mange år arbejdet med dialogbaseret seksualundervisning i Bolivia. Nu har 18 kommuner afsat midler til at sikre dialogbaseret seksualundervisning til kommunernes unge, og regeringen har anmodet om at integrere de materialer, vi har udviklet i samarbejde med Pueblo Diferente, på alle statens læreruddannelser. Projektet har dannet grundlag for AXIS' øvrige seksualundervisningsprojekter i Peru, Ghana og Sierra Leone.

På Taquile i Titicacasøen, Peru, har øens oprindelige befolkning i mange år kæmpet for at fastholde kontrollen over den voksende turisme. Som den eneste NGO samarbejder AXIS med øens ledelse om at styrke organiseringen af turismen. Nu har øen eget turistbureau og en lånekasse, der låner befolkningen penge til projekter, der gavner lokal turisme.

RETTIGHEDER OG LOKALTURISME

UNDERVISNING PÅ QUECHUA

Med midler fra Hempel Fonden bliver børn i landsbyer i Huamanga og Cangallo i Perus højland nu undervist på deres modersmål. En ekstern evaluering viser, at det har styrket børnenes færdigheder og gjort dem mere stolte af og nysgerrige på egen kultur.

TEKST: PIA-MATHILDE HENRIKSEN / FOTO: CATHRINE WATSON

FAKTA

200 LÆRERE er over de sidste tre år blevet uddannet til at anvende undervisningsmateriale og undervisningsmetoder, der tager udgangspunkt i lokal kultur i Huamanga og Cangallo i Peru. **3500 BØRN** er blevet undervist, og på **23 SKOLER** er der etableret **158 BIBLIOTEKER** i klasseværelserne, så børnene kan læse på eget sprog om fortællinger fra deres egen kultur. Projektet gennemføres med midler fra **Hempel Fonden**.

Den undervisning, quechuatalende børn i de offentlige skoler i Ayacucho modtager, er af meget lav kvalitet, og på et sprog mange ikke behersker. Det betyder, at børnene ofte forlader grundskolen med få muligheder for videreuddannelse.

AXIS og den peruanske organisation, Tarea, har med midler fra Hempel Fonden de sidste fire år arbejdet med elevinddragende kvalitetsundervisning i højlandet.

Børnene bliver nu også undervist på deres eget sprog, og undervisningen tager udgangspunkt i den lokale kultur. En ekstern evaluering viser, at det har gavnet børnene både fagligt og kulturelt.

158 BIBLIOTEKER DET FØRSTE ÅR

På 23 skoler i Ayacucho er der blevet etableret biblioteker med bøger, der er skrevet af og omhandler børn af det oprindelige folk. Når børnene kan identificere sig med karaktererne i historierne, har de nemlig nemmere ved at lære.

“Takket være teksterne har mine børn lært at læse og tale quechua,” siger en mor.

Læsningen skal være forbundet med fornøjelse, derfor er lærerne blevet uddannet til at inddrage kropssprog, drama, storytelling, læseklubber og “rejsebøger” i undervisningen.

“Min søn går glad i skole. Han vil ikke gå glip af én eneste dag.”

En far fortæller: “Min datter har ikke misset en eneste time. Hun siger, at hun vil i skole. Det er ikke længere som før, hvor børn ikke mødte op, nu vil de studere, nu vil de lære.”

Rejsebøgerne handler ikke om rejser, men er derimod bøger, der kommer på en rejse med børnene hjem, således at de kan læses i fællesskab i familien. Det er ikke kun børnene, der nyder højtlesningen derhjemme, forældrene påskønner også de bøger, som deres børn har medbragt fra skole.

Metoden har vist gode resultater. En del af forklaringen kan være, at børnene er vant til den mundtlige overlevering. Ved at levendegøre læsningen og gøre det til en fælles oplevelse bliver børnene fanget ind i historierne.

Forældrene giver udtryk for, at det også har betydet noget for dem: Børnene sætter mere pris på deres kultur og genopdager al den viden, som hele tiden har eksisteret i den. De spørger ind til og er nysgerrige på deres kultur, når de kommer hjem fra skole. Noget, der ikke var tilfældet før.

INVOLVERING AF LOKALE LEDERE

For at styrke børnene i deres kulturelle identitet er forældrene blevet involveret i læringen, og skolens rum har i perioder udvidet sig til også at eksistere hjemme blandt forældre og søskende. Det har været med til at skabe bånd mellem klasseværelset og familien.

Også lokale ledere har deltaget i undervisningen. Det skal sikre, at skolen bliver en central institution i lokalmiljøet. Deres deltagelse i undervisningssammenhænge bliver værdsat, fordi de bidrager med traditionelle færdigheder, som viden om håndværk, historie, traditioner og skikke, og de oplever at være brugbare og have værdi i uddannelsen af deres børn.

3500 elever har modtaget kvalitetsuddannelse med udgangspunkt i deres sprog og kultur og fået bedre læse- og regnefærdigheder, men er også blevet mere bevidste om deres kultur. Det er ambitionen med projektet, som fortsætter ind i det nye årti, at skolerne ikke længere er isolerede institutioner, men bliver relevante for det lokale liv, og at børnene får de nødvendige redskaber til et fremtidigt liv som aktive og kritiske medborgere.

Kilde: Evaluation of “Quality Education for Indigenous Girls and Boys of Peru” and “Strengthening of the Moray Model Project,” 2019

stadig GRÆSRODSORGANISATION

Troels Hovgaard var ansat i CISU i 14 år og, blandt andre, rådgiver for AXIS. Hvordan vil han karakterisere organisationen, der nu har været aktiv i mere end 25 år?

TEKST: PIA-MATHILDE HENRIKSEN / FOTO: TROELS HOVGAARD

Solen skinner denne tirsdag – hvor jeg møder Troels Hovgaard på Skype – den spejler sig i ruderne i de røde bygninger bag ham. Frem til 2016 arbejdede Troels Hovgaard som rådgiver for organisationer i CISU. I en periode stod han for den primære rådgivning af AXIS. Det er ikke mange år siden, at Troels Hovgaard forlod CISU, idag er han ansat i en NGO, der arbejder for et bedre miljø. Jeg beder ham tegne et billede af *branchen*.

Da Troels blev ansat som rådgiver i CISU i starten af nulleerne, var udviklingsarbejdet præget af en tendens: De lokale civilsamlingsorganisationer i syd skulle styrkes, og de lokale og nationale myndigheder stilles til regnskab.

VARTEGN AT ANVENDE FRIVILLIGE

I udviklingsarbejdet ses både større NGO'er og små organisationer, forklarer han. I nogle organisationer udføres arbejdet af professionelle, altså lønnede, i andre organisationer udføres indsatsen af frivillige.

“Det var AXIS' vartegn at involvere frivillige,” siger han.

Ifølge Troels Hovgaard har AXIS formået at holde benene på jorden blandt andet ved at holde bibeholde i den frivillige indsats.

“Som årene er gået, er udviklingsarbejdet blevet mere og mere professionaliseret,” fortæller Troels Hovgaard

og fortsætter: “I AXIS har man insisteret på, at arbejdet forblev på frivillige hænder frem for at ansætte flere.”

AXIS består af et lille, lønnet sekretariat og koordinatorgrupper med i alt 32 frivillige. Det betyder ikke kun, at midlerne kan gå direkte til projekterne, fordi der spares et led. Det betyder også, at frivillige kan få opgaver, som ikke typisk ligger hos dem:

“AXIS har ladet de frivillige få muligheden for at arbejde i udviklingsprojekter – noget som primært udføres af professionelle i dag,” siger han.

HØJ FAGLIGHED OG AUTONOMI

At projektkoordinatorerne er frivillige har ikke betydet en forringelse af fagligheden. Koordinatorerne virkede, ifølge Troels Hovgaard, godt forberedte og åbne overfor input og ideer.

“Det fremstod, som om grupperne havde en stor autonomi, og de var aldrig bange for at stille kritiske spørgsmål,” siger Hovgaard.

AXIS' projekter er solide, og specialiseringen inden for uddannelse er høj. Hovgaard mener, at den faglighed, de frivillige er kommet med, har fået mulighed for at udvikle sig og er blevet yderligere sikret gennem opbakning fra sekretariatet og en kompetent og aktiv bestyrelse.

“Begge har mange års erfaring med udviklings- og uddannelsesarbejde,” siger han.

I AXIS balanceres der mellem rammer og udvikling: I stedet for at ankomme til en landsby med en fabrikeret idé, har AXIS turdet være eksperimenterende ved at udvikle form og indhold i samarbejde med de lokale partnere og lokalbefolkningen. “De prøver nogle ting af for at finde ud af, hvad der virker bedst.”

I sammenslutningen CISU mødte Troels Hovgaard en organisation, der deltog aktivt på kurserne og som var repræsenteret i bestyrelsen: “De var ikke bange for at sige, hvad de mente i CISU-regi. Det er der kommet nogle gode diskussioner ud af.”

IKKE MANGE HÅR I SUPPEN

AXIS er vedholdende, tilføjer Troels Hovgaard. Der hersker en trofasthed og et engagement. I AXIS føler man en forpligtelse overfor partnerne, som gør, at man hellere lader projektet fortsætte en fase mere. I et projekt med skolehaver i Peru måtte der for eksempel adskillige faser til, før projektet nåede sit ambitiøse mål om at få myndighederne til at overtage det.

Men hvordan virker AXIS' tilgang? Hvordan tager de lokale partnere imod den danske NGO?

“Når jeg har spurgt partnerne om samarbejdet med AXIS, har der ikke været mange hår i suppen,” fortæller Troels Hovgaard.

En af lederne i en partnerorganisation – med tyve års erfaring – kunne fortælle, at AXIS er en af dem, som har holdt fast i værdierne. Når AXIS kommer på besøg, bliver der talt om situationen i landet, om sagen.

“Det kan godt være svært at tale om værdier og om en sag i et udviklingsarbejde, der er præget af fokus på om målsætningen overholdes, men det gør AXIS altså.”

Eller som Troels Hovgaard skrev efter sit besøg hos AXIS' partnere i Peru:

”De beskriver samarbejdet som meget åbent og båret af værdier, en stærk faglighed og det man nok bedst kan karakterisere som solidaritet med de underprivilegerede. I en verden, hvor det internationale samarbejde i stigende grad handler om resultater af den meget konkrete og målbare slags, værdsættes AXIS' tilgang, der bevarer fokus på formålet snarere end matrixen.”

Det er sjældent, man støder på det i det professionaliserede arbejde, forklarer Troels Hovgaard. Men AXIS har bevaret sin ånd.

De frivilliges VEDVARENDE ENGAGEMENT

TEKST: PIA-MATHILDE HENRIKSEN

Frivillighed er hjertet i AXIS. Med et lille lønnet sekretariat hviler meget af indsatsen på frivillige hænder. På trods af tidens tendens til, at frivillige knytter sig til kortere projekter, mærker man i AXIS fortsat et vedvarende engagement.

Da AXIS blev etableret for 25 år siden, var det af frivillige kræfter. I dag er det lønnede sekretariat fortsat lille, og de fleste timer, der lægges, er frivillige. Organisationen har 32 frivillige koordinatore, som har hovedansvaret for projekterne, mens sekretariatet understøtter ved kvalitetssikring, økonomisk drift og administrative opgaver.

I AXIS er man meget bevidst om sit brug af ressourcer og har, sammenlignet med andre, lave omkostninger til lønninger.

“Vi er dybt afhængige af de frivillige, fordi de er med til at tilføre arbejdet stor faglig støtte, og de er med til at bibringe en tæt personlig relation til partnerorganisationer og målgrupper,” siger sekretariatsleder Niels Boe.

Ifølge en undersøgelse fra Center for Socialt Arbejde er der sket et skred i, hvordan danskerne arbejder frivilligt.

I dag forpligter man sig i højere grad til projekter i en kort, afgrænset periode. Den tendens har man heldigvis ikke mærket i AXIS.

Som frivillig koordinator skal man oparbejde en tæt tilknytning til projektet, dets kontekst, partnere og målgrupper for at kunne udfærdige rapporter, monitorere og være den nødvendige faglige støtte, og det kræver tid og erfaring.

Selvom det frivillige engagement generelt har ændret sig herhjemme, mærker man tværtimod i AXIS, at interessen er stor, når en koordinatorstilling bliver slået op. Det kan skyldes flere ting:

“Koordinatorerne får en uvurderlig indsigt i udviklingsarbejdet og nogle unikke rejseoplevelser. Samtidig får man et tæt forhold til de involverede og de lokale samarbejdspartnere,” siger Niels Boe.

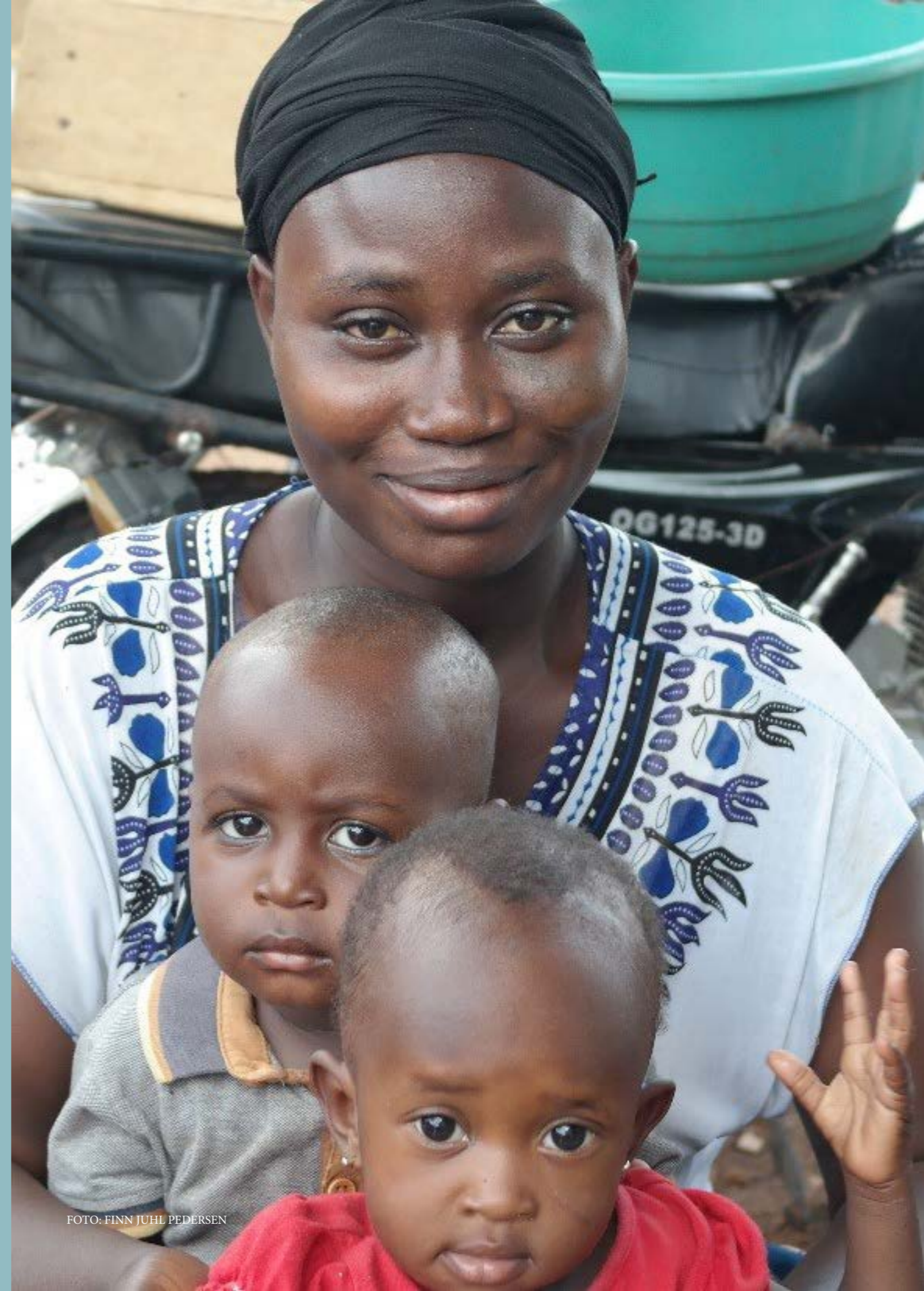

FOTO: FINN JUHL PEDERSEN

Hvorfor er du frivillig i AXIS?

TEKST: PIA-MATHILDE HENRIKSEN

Ditte Christiansen Appelt

En aften i 2016, mens Ditte Christiansen Appelt skrev speciale, faldt hun over et opslag på nettet. AXIS søgte en frivillig koordinator til Peru.

“Jeg gik straks igang med at skrive en ansøgning. Jeg regnede nok lidt med, at det var noget med kaffe og kage og småopgaver, men det viste sig hurtigt, at jeg fik både ansvar og udfordringer.”

Som en del af koordinatorteamet samarbejder Ditte direkte med en lokal partnerorganisation om udvikling, monitorering og evaluering af et konkret projekt.

“Jeg arbejder med akademiske opgaver, samtidig med, at jeg er direkte i berøring med samarbejdspartnere og målgruppe, når jeg er på projektbesøg.”

Udover opgaverne er samspillet i teamet og kulturen i AXIS vigtige årsager til, at Ditte er fortsat som frivillig i flere år:

“Miljøet i AXIS’ koordinatorteam er kendetegnet ved høj faglighed, stort engagement og godt humør,” siger Ditte.

Ditte Christiansen Appelt er cand. mag. i Tværkulturelle studier og koordinator for et projekt i Peru.

UDENFOR HJEMMETS FIRE VÆGGE

I begyndelsen af nullerne uddannede AXIS og den peruanske partner CEPROMUP i løbet af få år 3.000 kvinder fra slumkvarteret Villa el Salvador syd for Lima. Fire kvinder fortæller her, hvordan det har påvirket deres liv.

TEKST: PIA-MATHILDE HENRIKSEN / FOTO: FINN JUHL PEDERSEN

Villa el Salvador – Et fattigt kvarter, hvor mange af indbyggerne er kommet fra hele landet for at søge lykken, men er endt i arbejdsløshed og ekstrem fattigdom.

I august 2002 kunne kvinderne fra Limas slumkvarter, Villa el Salvador, tage et kursus i en række tekniske fag som fødevarerproduktion, håndarbejde og grafisk design. Men for at styrke kvinderne socialt og politisk blev de også tilbudt engelskkurser og workshops, der behandlede emner som miljø, borgerrettigheder og vold i hjemmet. 3000 kvinder tog kurser på udviklingscenteret etableret i et samarbejde mellem AXIS og den lokale partner CEPROMUP. For mange af kvinderne blev uddannelsen en afgørende faktor i deres liv.

Kvinderne i Villa el Salvador er ligesom i mange andre latinamerikanske lande underlagt en mandsdomineret kultur, hvor deres virke er begrænset til familien. De oplevede pludseligt, at de fik indflydelse, både derhjemme og i lokalmiljøet.

EN SAKS, ET SPEJL, EN STOL

Vilma Serrano tog et kursus i kosmetologi, hun havde længe drømt om at blive frisør. Hun boede sammen med sin mand og to døtre. En dag så hun et skilt om CEPROMUP. Efter kurset begyndte hun at arbejde; hun startede med en saks, et spejl og en stol.

Med tiden fik Vilma Serrano med hjælp fra CEPROMUPs kreditprogram udvidet og kunne leje et lokale. For Vilma Serrano var det en stor ting hermed at sikre sine døtres uddannelse.

Vilmas mand bakkede ikke op om, at hans kone deltog på kurserne:

”Min mand var meget imod, at jeg indskrev mig på udviklingscenteret. Han var bange for, at jeg ikke ville tage mig ordentlig af børnene, men jeg giver mig også tid til mit hjem.”

Kurserne betød meget for Vilma, ikke kun i forhold til at lære at klippe, men også i forhold til at lære at kunne træffe egne beslutninger og at værdsætte sig selv som person.

”Da jeg begyndte at tage kurser, irriterede det ham lidt, men jeg tillagde det ikke større betydning. Vi er nødt til at uddanne os, og kosmetologi og kurserne om personlig udvikling har hjulpet mig meget.”

KONFRONTATION MED FATTIGDOMMEN

Maria Santiago havde tre børn i alderen 1 til tolv. Hun var gravid igen, selvom hun havde passet på. For Maria Santiago forandrede forholdet mellem hende og hendes mand sig, da hun begyndte at tage kurser hos CEPROMUP. De kom bedre ud af det med hinanden og kunne snakke om tingene. Maria blev efterfølgende næstforkvinde i det lokale folkekøkken, medlem af beboerforeningen og forældrerepræsentant i sine børns skole.

”Med en større indsats kunne jeg måske få min egen forretning. Det ville være min måde at konfrontere fattigdommen på,” fortalte Maria Santiago.

DET, JEG ER MEST GLAD FOR, ER MIN FRIHED

Reyna Gonzales tog et kursus i håndarbejde. Det betød, at hun kunne købe medicin til sin syge datter.

”Jeg vil aldrig glemme CEPROMUP, fordi det år var meget vanskeligt med min datters operation. I det mindste fik jeg den støtte, så jeg havde råd til at besøge hende på hospitalet.”

Reynas datter døde, men Reyna fortsatte sin uddannelse. Hun tog et lån i udviklingscenteret, og det gav hende mulighed for at etablere eget værksted.

”Mine drømme er ikke længere langt ude i fremtiden, de kommer tværtimod tættere og tættere på.”

Det var ikke de økonomiske forbedringer, Reyna lagde vægt på, da man spurgte hende, hvad der havde været den mest afgørende forandring i hendes liv, efter hun havde taget kurser hos CEPROMUP.

”Det har givet mig en større indkomst, men det har været en saltvandsindsprøjtning for mig, for mit personlige liv, det at blive en fri person. I mit tilfælde er min personlige frihed en frihed til at komme uden for hjemmets fire vægge. Før havde jeg ikke den mulighed, det var som om, jeg var lukket inde. Det, der gør mig mest glad, og som jeg skylder CEPROMUP, er min frihed,” fortalte hun.

I starten vidste Reynas mand ikke, at hun deltog på kurserne. Han troede, hun besøgte datteren på hospitalet.

”Jeg har gjort mig uafhængig af min mand. Tidligere virkede det ikke, som om jeg var hans kone, men snarere hans datter. Jeg var frarøvet al indflydelse både økonomisk og følelsesmæssigt. At tage kurser i CEPROMUP interesserer mig ikke økonomisk. Jeg er ikke ambitiøs på den måde, men jeg har vundet min frihed.”

HVIS DE STUDERER VIL DET GÅ DEM GODT

Maura Torres lærte at sy. Hun meldte sig ind i forældrerådet på sin datters skole for at få ordren på skoleuniformer. Da vi interviewede hende i 2004 havde hun eget værksted og der kom dagligt ordrer fra skolen. For Maura havde det en positiv indflydelse på hendes børn, fordi de så mor arbejde:

”Mine børn har forandret sig meget. Før så de deres mor lave mad, nu ser de en mor, der uddanner sig, som får gode karakterer og som udvikler sig derhjemme. Hvis de studerer, kan de se, at det vil gå dem godt,” fortalte Maura.

Projektet løb fra 1997-2004. AXIS samarbejder fortsat med CEPROMUP ved at sende danske lærere og lærerstuderende til Villa El Salvador. Siden 1999 har 345 frivillige fra Danmark sammen med lokale lærere undervist i alt 5128 unge og voksne i engelsk.

Mohammed Awal Alhassan er administrerende direktør i og medstifter af NORSAAC

MERE END 10 ÅRS SAMARBEJDE

Kampen for seksuelle rettigheder

TEKST: MOHAMMED AWAL ALHASSAN

I begyndelsen af nullerne var der en larmende stilhed, hvad angår den offentlige debat om Comprehensive Sexuality Education (integreret og rettighedsbaseret seksualundervisning) i de fleste dele af Ghana, særligt i den nordlige region. Det blev betragtet som et udefrakommende og bevidst forsøg på at vildlede familier og børn. Konsekvensen var åbenlys: Et stort antal piger droppede ud af skolen på grund af graviditet, lærerne havde ikke kapacitet til at undervise i reproduktiv sundhed eller til at håndtere overgreb. Situationen var ikke anderledes på lokalt niveau, hvor uddannelsen var lagt i hænderne på sundhedsarbejdere, som ikke havde den nødvendige pædagogiske baggrund for at engagere og motivere eleverne.

Ud fra disse problemstillinger indledte NORSAAC og AXIS et samarbejde, der skulle sikre seksualundervisning af høj kvalitet. Det viste sig hurtigt, at der manglede kvalitet i den eksisterende seksualundervisning, og at regeringen og de lokale myndigheder ikke forholdt sig til emnet. Samarbejdet mellem AXIS og NORSAAC kom dermed til at påvirke de fleste samfund, skoler og unge i Ghana. Særligt her i den nordlige del, hvor kultur og fejlagtige fortolkninger af religiøs etik og praksis har været med til at begrænse information om seksualitet.

I løbet af tre år havde vi udarbejdet en værktøjskasse med partcipatoriske undervisningsmetoder, som kunne bruges både i skoler og lokalsamfund. Over 3000 unge mennesker og familier deltog, og positive erfaringer fra seksuallivet blev delt og diskuteret. De lokale myndigheder og sundhedsmyndighederne begyndte at anvende resultaterne fra den undersøgelse, vi havde lavet i samarbejde med lokale forskere i den indledende fase. Undersøgelsen viste, hvordan unge mennesker foretrækker at blive involveret, deres vidensniveau om seksualitet, deres seksuelle debut, osv. Vores partnerskab bliver idag værdsat i skoler, lokalsamfund og på nationalt niveau. NORSAAC er altid parat til at diskutere seksualundervisning, især hvordan man ved hjælp af partcipatoriske tilgange kan styrke menneskers kendskab til seksualitet.

Samarbejdet med AXIS var et vendepunkt for NORSAAC, fordi det styrkede organisationens kapacitet og gjorde os til en attraktiv samarbejdspartner for organisationer i og uden for Ghana. Vi er gået fra et årligt budget på GHC 30.000 (36.000 DKK) til et budget på over GHC 6.000.000 (7,2 mio. DKK), og NORSAAC er blevet et forbillede, som er højt respekteret på nationalt niveau.

3 SPØRGSMÅL TIL CHIEF MUSAH

I det nordlige Ghana kæmper man med fattigdom, ringe infrastruktur og manglende læse- og skrivefærdigheder blandt befolkningen. Siden 2010 har AXIS og partneren, NORSAAC, arbejdet med kvalitetsuddannelse og seksuelle rettigheder i regionen. NORSAAC har talt med en lokal leder og en pige fra Gbullung, der begge har været med i et projekt vedrørende seksuelle rettigheder og reproduktiv sundhed.

FOTO & TEKST: SUMAILA MOHAMMED / HAFSAH SEY SUMANI

Sumani Musah, leder af Gbullung

1 Hvordan har projektet haft indflydelse?

Projektet har haft en positiv indvirkning på Gbullung. Det ses ved, at vi nu diskuterer seksuelle problemstillinger. Jeg er rigtig glad for, at projektet blev iværksat her. Før kunne forældre ikke tale med deres børn om seksualitet, hvilket havde en del negative konsekvenser, som teenagegraviditeter, usikre aborter, voldtægt osv. Men efter projektet og de efterfølgende aktiviteter er antallet af bl.a. teenagegraviditeter faldet. Også ægteparrene har fået en masse ud af det. Nu kan de være mere åbne og have diskussioner om seksuelle emner, og det har reduceret vold i hjemmet.

2 Hvad er det største behov i Gbullung nu?

Det største behov i vores lokalsamfund lige nu er interventioner rettet mod kvalitetsuddannelse og uddannelse i seksuel og reproduktiv sundhed. Der burde være en bedre måde at engagere børn i skolerne, nu hvor verden er kommet så tæt på os gennem teknologien.

3 Hvordan kan projektet være til gavn på lang sigt?

Indsatsen vil udstyre lokalsamfundet og dets unge med viden om seksualitet, som kan forebygge teenagegraviditeter og holde ungdommen fokuseret på deres uddannelse for en bedre fremtid for dem selv, lokalsamfundet og landet.

JEG SKAL VÆRE I STAND TIL AT BESKYTTE MIG SELV

Hvad har du lært i seksualundervisningen?

Jeg har lært en del øvelser, som har hjulpet mig som pige i min skole og mit lokalsamfund. Nogle af de redskaber, jeg har fået, er Body Mapping, I climbed Klimanjaro, 10 Steps, Anonymous Sex Mail Box og Sexual Rights.

Hvad var det mest interessante?

Det mest spændende var Body Mapping. Det viste os de sensitive og ikke-sensitive dele på kroppen, hvilket hjælper os som piger til at passe på og forebygge seksuel vold, uanset hvor vi befinder os. Siden jeg fik muligheden for at deltage i læringscirklen, er jeg blevet mere selvsikker. Jeg er sikker på, at den undervisning, jeg har fået, har forbedret min evne til at modstå og forebygge teenagegraviditet. Jeg er klar over, at jeg er udsat i mit lokalsamfund.

Var der noget, der overraskede dig?

Det overrasker mig, at ingen i mit hjem har nævnt noget om min seksualitet. Det, føler jeg, er forkert. Vi burde have i hvert fald en lille smule information med hjemmefra om os selv og de forandringer, der sker i

vores kroppe, før vi får informationerne fra venner og andre. At lære om mine sensitive dele af kroppen var helt nyt for mig, og jeg ved, at alle har sensitive områder, og at de kan variere fra person til person.

Hvad forstår du ved udtrykket: Retten til egen krop?

Min forståelse af retten til egen krop er, at man har ejerskab over sin krop, og at du skal passe godt på den. Jeg skal være i stand til at beskytte mig selv mod overgreb.

Har undervisningen fået dig til at se dig selv på en anden måde?

Jeg har fået øget mit selvværd. Nu kan jeg diskutere min seksualitet med min mor og med mine venner uden nogen frygt. Jeg føler mig allerede som en rollemodel i lokalsamfundet, fordi jeg er fokuseret på ikke at blive gravid for tidligt. Jeg har lagt mærke til, at andre piger og drenge, der har deltaget i undervisningen, har været opmærksomme på at rapportere, hvis de bliver udsat for overgreb.

FATIMA YUSSIF

“DE UNGE VAR FULDSTÆNDIG ÅBNE”

I 1990'erne kom seksuelle og reproduktive rettigheder på den internationale dagsorden. De sidste ti år har AXIS arbejdet med seksualundervisning på skoler og i landsbyer i det nordlige Ghana. Den danske ambassadør, Tove Degnbol, har med egne øjne set effekterne.

TEKST: PIA-MATHILDE HENRIKSEN

På den internationale konference for befolkning og udvikling i Cairo i 1994 (ICPD) forpligtede 179 lande sig til at sikre befolkningernes ret til reproduktiv og seksuel sundhed. Enhver seksuel handling skal være fri for tvang og sygdom, enhver graviditet skal være ønsket og enhver fødsel sund, lød det. Civilsamfundsorganisationer, regeringer og FN arbejder fortsat for at sikre det, man i fagsprog kalder seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder (SRSR).

Siden 2010 har AXIS i samarbejde NORSAAC arbejdet for at styrke unges viden om seksuelle og reproduktive rettigheder i det nordlige Ghana, hvor fattigdommen fortsat er udbredt.

Jeg har Tove Degnbol med på telefon fra Accra. Siden 2015 har hun været ambassadør i Ghana. I den forbindelse har hun besøgt en landsby udenfor Tamale, hvor NORSAAC med støtte fra AXIS underviste indbyggerne i seksuelle og reproduktive rettigheder. Ifølge ambassadøren sætter man stor pris på mere viden.

”Hvis man får tilbuddet, kan man godt se ideen i, at kvinderne kender deres rettigheder og ved, hvordan de beskytter sig,” fortæller hun.

PÅ POLITISK NIVEAU

Den danske ambassade i Accra er løbende i dialog med den ghanesiske regering om politiske emner, herunder SRSR.

”Det er vigtigt at have løbende politisk dialog med regeringen om emner som bl.a. seksuelle og reproduktive rettigheder. Der har hidtil været stor åbenhed om kvinders adgang til prævention, selvom religion betyder noget for stort set alle borgere i Ghana,” siger Tove Degnbol.

Allerede i løbet af de tre første år af projektet, havde AXIS og NORSAAC implementeret dialogbaserede metoder i seksualundervisning i

40 skoler og ungdomsgrupper i 20 landsbyer. 140 lærere og 200 ungdomsledere blev uddannet og 3.500 fattige og udsatte unge blev undervist i SRSR.

AMBASSADØREN PÅ BESØG

Tove Degnbol besøgte i efteråret 2018 flere danskfinansierede projekter i området omkring Tamale. Heriblandt en landsby, hvor SRSR-projektet havde kørt. I landsbyen havde AXIS og partneren samarbejdet med de traditionelle ledere om at give unge piger, der ikke kunne læse og skrive, undervisning i SRSR ved hjælp af manualer med billeder og piktogrammer.

”Det var en superpositiv oplevelse. De unge var fuldstændig åbne og slet ikke bange for at tale om de her emner. Men det var også positivt at tale med de traditionelle ledere, som stolt fortalte, at de i flere år ikke havde haft teenagegraviditeter. De så en direkte sammenhæng mellem undervisningen, og det at der ikke var nogen teenagegraviditeter,” fortæller ambassadøren og fortsætter: ”Det er ret imponerende. For de officielle tal viser, at 14 ud af 100 piger mellem 15 og 19 år enten er gravide eller har fået børn.”

Teenagegraviditeter har en række sociale og helbredsmæssige konsekvenser. Ofte medfører det, at pigerne ikke færdiggør grundskolen. Ifølge Degnbol skyldes de fortsatte problemer med teenagegraviditeter, at befolkningen mange steder ikke får tilbuddet om undervisning og prævention. Men der hvor de gør, har det stor effekt.

ET LIBERALT LAND

De seneste år har konservative kræfter modarbejdet adgangen til prævention og abort flere steder i verden. Det ses bl.a. ved The Global Gag Rule, en amerikansk lov, der fratager organisationer føderale midler, såfremt de oplyser om eller udfører abort. Den værdikamp, der udspiller sig i disse år, har også kunnet mærkes i Ghana. I efteråret 2019 afholdt World Congress of

Families en kongres i Accra, hvor seksualundervisningen i skolerne blev kædet sammen med fremme af LGBT-rettigheder. Det ledte til en voldsom offentlig debat, hvor mange, som før forsvarede eller var aktivt engagerede i at sikre SRSR, deltog.

”Man kan få det indtryk, at lobbyorganisationer, der værner om de traditionelle familieværdier, betragter Ghana som et land, der er for liberalt, hvad angår SRSR, og netop derfor sætter ind her,” siger Degnbol.

De skiftende regeringer i Ghana har hidtil bakket op om forpligtelsen til at forbedre befolkningens rettigheder på området, men i tiden op til kongressen og umiddelbart efter var det svært at tale om SRSR.

Samtidig med kongressen i Accra blev der afholdt et topmøde i Nairobi, som markerede 25-året for ICPD-mødet i Cairo. Fokus var kvinders ret til egen krop, formålet at øge forpligtelsen til fortsat at arbejde for seksuelle og reproduktive rettigheder. Topmødet var arrangeret af Kenya, Danmark og FNs Befolkningsfond.

ET STADIGT BEHOV

Tove Degnbol vender hjem til Danmark til august efter fem år i embedet. Jeg spørger hende, om hun har nogle ønsker til de kommende års udviklingsarbejde i Ghana:

”Der er stor ulighed mellem syd og nord. Den sydlige del af Ghana begynder at opleve en velstand, som ikke kan mærkes i nord, hvor der i den grad fortsat mangler infrastruktur, uddannelse, sundhed, og viden om seksuelle og reproduktive rettigheder,” svarer Degnbol.

AXIS fortsætter samarbejdet med NORSAAC om at forbedre seksuelle og reproduktive rettigheder og sundhed i det nordlige Ghana.

TAK TIL

AXIS har fremmet kvalitetsuddannelse og styrket fattiges kamp for rettigheder i 25 år. Indsatsen er muliggjort takket være 1 vores trofaste medlemmer, der støtter op om vores arbejde og derigennem er med til at skabe bedre forhold for fattige i Ghana, Sierra Leone, Peru og Bolivia. 2 Alle frivillige, som har hjulpet til i dagligdagen og løftet AXIS opgave både herhjemme og i programlandene. 3 CISUs konsulenter, som utrætteligt bistår AXIS og kvalitetssikrer udviklingsindsatsen. 4 Hempel Fonden som muliggør AXIS' videre indsats med udvikling af kvalitetsuddannelse i Peru, 5 CISU, Slots- og Kulturstyrelsen og Danida, som gennem tiden har finansieret AXIS' projekter. 6 Vores tidligere og nuværende partnere Kallpa, CETM, Pueblo Diferente, CARL, NORSAAC, Pachatusan, Tarea, RAINS, Formabiap, PROMAT, Pro Joven, CEPROMUP, AMNet, SUTEP, APRENDE, Comunidad Taquile, SAHB, Derrama Magisterial, DIB og Oxfam IBIS. 7 Århus Dag- og Aftenseminarium, Blaagaard, Zahle, Frøbel, Vordingborg og Frederiksberg Seminarium og UCC Professionshøjskolen. TAK TIL ALLE JER.

“Vi bygger en verden af fred og fællesskab”

